

Ba hírmondó

Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A JÚLIUS-AUGUSZTUSI SZÁM TARTALMÁBÓL

BAHIRMONDO.COM

Gröber Lisa
1. oldal

AZ IDEI ÖSZTÖNDÍJASOK

Lugosi Anna
2. oldal

DISZNÓTOROS VACSORA A HUNGÁRIÁBAN

Balthazár Márta
4. oldal

A VOKÁLIS ZENE GAZDAG VILÁGA

Székásy Miklós
22. oldal

NYELVCSISZOLÓ TANFOLYAM A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖRBEN

Balthazár Márta
23. oldal

JÓ DOLOG MAGYARUL BESZÉLNI

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
24. oldal

A MINDSZENTYNUM MŰSOROS VACSORAESTJE

Dombay Jenő
5. oldal

7. IRODALMI KÁVÉHÁZ

Balthazár Márta
7. oldal

A NAGY UTAZÁS

Fűrész Veronika
8. oldal

A HIHETETLEN ZSIGMONDY CSALÁD

Székásy Miklós
26. oldal

VISITA A SANTA FE

Rosa Adam
28. oldal

A CÓRDOBA-I MAGYAR KÖR ZÁSZLÓÜNNEPE

H. Kakucska Mária
29. oldal

FOCI MÉRKŐZÉSEK A HUNGÁRIA PÁLYÁJÁN

Kerekes Miki
9. oldal

EGY KELLEMES VASÁRNAP DÉLUTÁN

Lugosi Anna
10. oldal

VALENTIN ALSINAI DALKÖR DISZNÓTOROS EBÉD

Lugosi Anna
11. oldal

TRIANON MEGEMLÉKEZÉS

Retezár Mónica
12. oldal

TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS EGY MAGYARORSZÁGI MAGYAR SZEMSZÖGÉBŐL.

Lugosi Anna
13. oldal

FIESTAS PATRIAS EN EL HOGAR SAN ESTEBAN

Martha Balthazar de Francisco
14. oldal

HOMENAJE EN EL DIA DE LA BANDERA

Silvia Paula Cheroni
15. oldal

DE LA VIDA COTIDIANA DEL HOGAR SAN ESTEBAN

Martha Balthazar de Francisco
16. oldal

ÜNNEPÉLY A SZENT LÁSZLÓ ISKOLÁBAN

Balthazár Márta
17. oldal

ISKOLA A HATÁRON (TÚL)

Lugosi Anna
18. oldal

MINDSZENTY JÓZSEF EMLÉKEST

Lugosi Anna
20. oldal

ARS HUNGARICA KONCERT A MINDSZENTYNUMBAN

Székásy Miklós
21. oldal

MAGYAR KÖRÖKBEN

Bonczos Zsuzsi
31. oldal

WWW.BAHIRMONDO.COM

Több újdonsággal jelenik meg ez a július-augusztusi Hírmondó szám.

Kedves olvasó!

Fejlődik a Hírmondó! A beérkezett adományokból felvettünk egy jobb szolgáltatást és egy domain nevet is vettünk. Most a www.bahirmondo.com név alatt találsz meg minket. Ugye jobb és egyszerűbb?

A **néven**, a **lógón** is igazítottunk, és az oldalakat most vízszintesen láthatod, hogy kényelmesebben férjen el a képernyőn.

Miközben állítottam össze ezt, a (már a 13.!) Hírmondó számot, felhívta a figyelmemet, hogy milyen **buzgó társadalmi és kulturális életet él az argentinai magyarság**. Mindig sok a magyar vonatkozású esemény nálunk, és már alig található üres dátum a naptárban, ha esetleg valaki szeretne még valamit szervezni. **Lásd a mindig aktuális eseménynaptárt a honlapon!** Rá kell kattintani a rózsaszínű „Eseménynaptár-Calendario” gombra.

Honlapunk felső bal oldalán látható egy rövid videó a Hungáriában szervezett **disznótor utáni táncházról**, Magyarországról érkezett profi tánctanárokkal. Látogasd meg a **zeneajánlatunkat** is. Kedvenc videóinkat is ott láthatod!

Új vendégeket köszöntünk a kolóniánkba, a **Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjait!** Aktívan vesznek részt a magyar vonatkozású programokon és ez által a Hírmondó is gazdagodott beszámolókkal, írásokkal.

Isten hozott benneteket!

Kellemes olvasást kíván,
A szerkesztőség.

A Buenos @ires-i Hírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni. A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosaireshirmondo@gmail.com. Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

A Buenos @ires-i Hírmondó hirdetési lehetőséget kínál magánszemélyek és vállalkozások számára. Felvilágosítás a hirdetési feltételekkel és árakkal kapcsolatban a buenosaireshirmondo@gmail.com e-mail címen kérhető.

AZ IDEI ÖSZTÖNDÍJASOK

A KCSP idei küldöttsége

Örömmel szolgál bemutatni az idei szerencséseket, akik a Kőrösi Csoma Sándor Program keretén belül Magyarországot képviselik Argentínában, immáron 3. alkalommal. Szerencsére az ösztöndíjasok száma évről évre növekszik, így idén már 7 kiválasztott segíti az argentin magyar kolóniák működését. Az ösztöndíjasok június és november között tudnak együttműködni. Bizalommal keresd meg bármelyikünket!

Hartmann-Kakucska Mária (Córdoba)

Ebben az évben jöttem másodszer a KCSP ösztöndíj keretében Argentínába. Ezúttal a córdobai Magyar Körben rendezem a könyveket, tanítok magyar nyelvet, irodalmat, történelmet és teszem, amit tudok.

Laurinyecz Fanni (Bariloche)

Laurinyecz Fanni vagyok, az ELTE-n lengyel és 'magyar, mint idegen nyelv' tanári szakokon végeztem. Gyerekkorom óta néptáncok, de sok más tánc is érdekel (többek között a tangó és az argentin néptáncok is). Tavaly ugyanezzel a programmal fél évet tölthettem Buenos Airesben, és az ottani magyar közösség munkáját igyekeztem segíteni. Ebben az évben pedig Barilochéba jöttem, nemrég érkeztem csak meg, de már sok helyi magyarral találkoztam, akik rendkívüli kedvességgel és szeretettel fogadtak. Az itteni főbb feladataim szintén a magyar nyelv és néptánc tanítása lesz, valamint egy szombati magyar óvoda elindítása. Bizom benne, hogy egy tartalmas és sikeres együttműködés áll előttünk!

Fűrész Veronika (Buenos Aires)

Magyarországon művelődésszervező-könyvtárosként diplomáztam, Buenos Airesben, a magyar kolóniában elsősorban a HKK könyvtár munkálataiban segédkezem, de szívesen közreműködök más

programok szervezésénél is. Hobbim a nemezelés, szeretem az irodalmat, és a magyar néptáncok közül leginkább a moldvai csángó táncokat. Örülök, hogy itt lehetek, és remélem, hogy sok remek programon fogunk még találkozni! Köszönöm az eddigi nagyon kedves fogadtatást, szeretettel köszöntök minden olvasót!

Truppel Mariann és Makovinyi Tibor (Buenos Aires –június/szeptember; Montevideo – szeptember/február)

Gyermekeinkkel érkezünk, Lucával és Marcival, akik 13 és 10 évesek. Örülünk, hogy bemutatathatjuk nekik azt a sok kedves embert, akiket volt szerencsénk megismerni az ő születésük előtt, amikor itt jártunk a 90- es években. Az azóta született és felnövekvő új generációra is nagyon kíváncsiak vagyunk. Reméljük, hogy sikerül beindítani a Regős együttes utánpótlását, és sok tehetséges és szorgalmas, de legfőképpen vidám kis táncos és énekes palántával fogunk hamarosan találkozni!

A Kolomp, Oleander és Regős együttesel nagyon várjuk már a közös beszélgetéseket és munkát, de az egész Hungária közönségével is a közös ünnepeket, találkozásokat az általunk szervezett programokon, vagy csak a hétköznapiakon.

Lugosi Anna (Buenos Aires)

Végzettségemet és múltbeli tapasztalataimat összegezve sok mindent csináltam sok országban eddig (tanítás, sportoktatás, irodai munka, turizmus, stb.). Buenos Airesben főleg a magyarok felkutatásával fogok foglalkozni, de mellette tanítok a ZIK-ben, segédkezem a Szent László Gimnáziumban, és a különböző

megrendezésre kerülő események szervezésében és lebonyolításában is aktívan részt veszek. Hobbim a sport, a zene és társasági élet! Nagyon élvezem, hogy itt lehetek. Köszönöm Nektek!

Zsonda Márk (Chacó)

Idén harmadszorra van szerencsém segíteni a chacói magyar kolóniát. Magyar táncot, kulturális ismereteket oktatok. Heti 5-6 napot tanítok, egy másik napon nyilvános előadásokat tartok, a hetedikén a tanyakutatást folytatom. Céлом - többek között - a magyarság szellemi kezdeményező szerepének erősítése és a kulturális cserekapcsolat folytatása az anyaországgal. Természetesen továbbviszem az előző évben elkezdett „Magyarország ma” előadásaimat, és továbbra is folytatom a provinciális emigráns egyesületek összehívását. Fontos kérdés számomra, hogy mi van és mi lesz az 5. generációs fiatalokkal így folytatom a már megkezdett cselekvési tervet és nem utolsó sorban a mobil chacói magyarságtörténeti gyűjtemény befejezését, mely magán kezdeményezésésként indult.

DISZNÓTOROS VACSORA A HUNGÁRIÁBAN

Hat fiatalemberből álló, hagyományokat tisztelő és őrző csoport, a **Buenos Aires-i Hungarikum**, meghívta a kolónia tagjait és barátait egy disznótoros vacsorára, amelyre saját kezűkkel készítették a kolbászt és a májas hurkát.

Két éve kísérleteznek a hurkagyártás tudományával. Egyre jobban sikerül megközelíteni azokat az ízeket, amelyek 15.000 kilométerre az anyaországtól megpróbálják felébreszteni a fogyasztóban a hazai ízek emlékeit, és megismerteti a fiatalabb generációval azt, amit itt szülő országukban, Argentínában az üzletben nem vásárolhat meg.

Miután a fiatalember napközben dolgoznak, a hurkák és kolbászok gyártása a tor előtti éjszakán zajlott le. Fáradtságot nem ismerve, magyar népdalok és finom argentin borok mellett, százötven vendégre gyártották az ingyencolbászokat. Nem kevés munkával járt, de a jó barátok közötti hangulat és a kedélyes hozzáállás sokat segített, hogy a rengeteg hagymavágás, máj és húsk tisztítása, megfőzése, ledarálása, fűszerezése, összedolgozása és megtöltése nem jelentsen gondot.

Bonapartian Edi, Kerekes Miki és Marci

Élvezettel, viccelődve és megelégedve fogadták a napfelkeltét mire a 300 nyers hurka megkötözve, készen állt.

A Hungária konyhájában süttették meg a délután folyamán majd vörös káposzta, sült sertés szelet és burgonya kíséretében kerültek a tányérokra. Nagyon gusztusosan néztek ki a tányérok a sok ízletes falattal és nagyon éhesnek kellett lenni ahhoz, hogy a tányér üresen kerüljön vissza a konyhába.

Míg a vacsorát felszolgálták, és majd a vacsora után is, **Makovinyi Tibor** és felesége **Truppel Mariann** táncházra hívta a vendégeket. A magyarországi tánc-házaspár több ízben járt már Argentínában. Ez alkalommal, gyermekeivel jöttek pár hónapra, a **Körösi Csoma Program** keretében. Magyarok és nem magyarok nagy kört alakítva, kéz a kézben együtt járták moldvai ritmusra a táncot, amire az élő zenét a kolónia fiatal zenészei nyújtották. A jó hangulat, a tánc, a zene belenyúlt a késő éjszakába. Érdekes módon, a hagyományörző fiatalokon nem lehetett észrevenni, hogy az előző éjszakán le sem csukták a szemüket. Ők: **Bonapartian Edi, Kerekes Miki, Ughy Viktor, Collia Niki, Demes Sanyi és Kerekes Marci**.

A Duna World TV július 19-én közvetítette műsorában ezt az eseményt. A következő linken megtekinthető. Nagyon ajánlatos.

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-07-19-i-adas/>

A 15. percben kezdődik a Buenos Aires-i beszámoló, de érdemes megnézni az egész műsort.

A MINDSZENTYNUM MŰSOROS VACSORAESTJE

Május 16-án, szombaton rendezte meg a Mindszentynum a negyedik, „műsoros-gálaestjét”, ami az idén is nagy sikerrel folyt le.

Az ízlésesen terített előadótermet teljesen megtöltötte az elegáns közönség, akit először az egyesület elnöknője, **Wagner Gaby** köszöntött, kiemelve, hogy az Ohaza támogatásával az egyesület a magyar kultúra minden ágának megismertetését tűzte ki céljául!

Utána **Fóthy Zsuzsi**, a támogató magyarországi Kultúr alapítvány megbízottja, és a gálaest főrendezője ecsetelte pár szóval a mai és az elmúlt gálaestek célját, amelyek az egyesület többi tevékenykedése mellett a magyar és európai műveltség terjesztését segítik elő itt Argentínában. Utána átadta a szót a konferálónak.

A konferálást **Dombay Jenci**, a már nála megszokott közvetlen és tréfás formában vezette le, bemutatva először is a közreműködő művészeket.

Az első, **Marcela Sotelano** koloratúrszoprán volt, aki gyönyörű magas szoprán hangja mellett egy

nagyon csinos és elegáns fiatal hölgy, és így, már az első bemutatkozásánál is általános nagy tapsot kapott.

A másodikat, **Enrique Folkertet**, a Colon nagyszerű tenorját főként a vendég hölgykoszorú fogadta lelkesen, mert úgy megjelenésében, mint eleganciájában egy fikarcnyit sem maradt el az őt megelőző művésznő mögött!

A fiatal és kitűnő zongorakísérő **Matias Esteban Galindez** is kapott előlegként egy szíves fogadtatást.

A konferáló, a művészek egy rövid „curriculum-ja” után ismertette a négy részből álló program lényegét, amely a következő beosztásban került színre:

Minden rész egy női és egy férfi szólóból, és egy duettből állt, amit az első részben a kamarazene és dal képviselt. Bár ezt a műfajt a hallgatóság

nem igen ismerte, hála a mindkét művész részéről történt kitűnő előadásnak, jó sikert aratott. Az előétel felszolgálása után (amelynek főpontja a kitűnő séf **Paál Magdi** különleges alkotása, egy „zöldséges rétes” volt), következett a második rész, amelyben francia, olasz és osztrák operaáriákban, és duettekben brillíroztak a meghívott művészek.

A főfogás után, főképpen a nagyszámú argentin közönség számára egy „Zarzuela” (Spanyol Operett) betét következett, ami szintén lelkes fogadtatásban részesült, főként az argentin közönség részéről.

Végül a desszert után következett az est legjobban várt, és mondhatnánk legjobban sikerült része, a magyar és németnyelvű operett áriák és duettek előadása. Erre mind a két művész ruhát cserélt! Marcela egy gyönyörű fodros, bársonyos, csillogó női díszmagyarban, míg Enrique fekete Bocskaiban lepte meg a közönséget!

Itt egymást követték a szebbnél-szebb operett áriák és duettek, Lehár, Strauss és Kálmán operettjeiből, melyeket a közönség szünni nem akaró tapsal honorált!

De az est fénypontja a két utolsó Duett volt: először Kálmán Csárdáskirálynőjéből, az „Egy a szívem, egy a párom” duett. MAGYARUL! Ezt a szimpatikus művészpár egy elegánsan ellejtett keringővel is megtoldotta! Utána pedig Lehár Víg özvegyéből a „Minden vágyam, sűgom lágyan” duettje, (szintén magyarul) tette rá az aranykoronát erre a felejthetetlen estre!

A dörgő tapsvihár és a megújuló újrázás után még Giuseppe Verdi Traviatájából elénekelték a közönség lelkes segítségével a „Brindist”, az operairodalom legismertebb pohárköszöntőjét, amivel aztán a hosszas tapsolás és éljenzés után be is fejeződött a gálaest!

A rendezőség az elért siker alapján elhatározta, hogy megismétli ezt a kitűnően sikerült vacsora és gálaestet, lehetőleg még ebben az esztendőben! Természetesen más programmal és esetleg más művészekkel, de megtartva az előadás magas színvonalát! Reméljük, be is fogják váltani ígéretüket!

Fóthy Zsuzsi, Enrique Folger (tenor), Marcela Sotelano (soprano), Matias Galindez (piano)

ARGENTINAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE
ASOCIACIÓN DE HÚNGAROS CATÓLICOS EN ARGENTINA
MINDSZENTYNUM

SEMANA DE LA COLECTIVIDAD HÚNGARA EN BUENOS AIRES

FESTIVIDAD SAN ESTEBAN
Domingo 23 de Agosto, 11.30 hs.

MISA Y BENDICIÓN DE LOS NUEVOS PANES
Coral Húngaria cantará la Misa Húngara de Zoltán Kodály
Feria de artesanías húngaras

Almuerzo festivo (Con reserva de mesa)

Reserva de mesa: Magdalena
Tel: 4864-7570 y Celular: 155-144-2033 o Susana 156 849 6076

Dirección: Aráoz 1857, Palermo mindszentynum@gmail.com

7. IRODALMI KÁVÉHÁZ

Évről évre nagyobb sikert arat ez a rendezvény! Vajon mi a titka ennek a sikernek? Elmondom....

Honfi Juló és **Kiss Bori** szívvel és lélekkel vállalják minden évben a főrendezői szerepet, ami egy komoly feladat és ezáltal komoly felkészülést is igényel. Ugy kezdődik, hogy hónapokkal a rendezvény előtt kiválasztják a témakört és azt nagydobra verik a kolóniában, hogy minél többen jelentkezzenek, mint közreműködők. És ebben rejlik a siker másik oldala: a sok lelkes jelentkezőben, aki a megszabott témakörben böngészni kezd a magyar irodalomban, hogy kiválassza azt a verset, prózát vagy dalt, amit majd megoszt a hallgatósággal.

Az idei témakör „A nagy utazás - Költözködés” volt, idegenben élő magyar költőktől, avagy íróktól. Tizennyolc közreműködő jelentkezett.

Mint ahogy ez már szokásos, a bevezető szavak után egy játékkal indult az utazás. Egy térképen hat írónak a születési és elhalálozási helyét kellett megjelölni. Asztalonként csoportosan összedugták a fejüket a résztvevők, és

igyekeztek arra, hogy minél több helyes választ találjanak el. A nyerőket nagy tapssal és egy kis csokoládéval ajándékoztak meg.

Kosztolányi Dezső szerint, „a franciák azt mondják, hogy *elutazni annyi, mint meghalni egy kicsit*. Ezt sohasem hittem, mert szeretek utazni, s valahányszor vonatra szállok, úgy érzem, hogy újra éledek”

Evvel a gondolattal vette kezdetét a 7. Irodalmi Kávéház, ahol többek között **Márai Sándor**, **Kerecsendi Kiss Márton**, **Wass Albert**, **András Sándor**, **Radnóti Miklós**, **Kulcsár Balázs** verseit hallhattuk. Majd **Szappanos István** naplókivonata, **Zilahi Lajostól** „A lélek kialszik” életfilozófiája, **Vaszary Gábor** „Hárman egymás ellen” című könyvből egy prózai részlet, **Király Dezsőtől** egy tréfás történet, és befejezésül **Kodály Zoltán** gyűjteményéből az „Esti dal” hangzott el.

A szünetekben, finom édes és sós sütemények között lehetett válogatni, kávé és tea állt

rendelkezésre, aminek bevétele, úgy mint a rendezvény belépőjegy díja, a Zrínyi Ifjúsági Kör ösztöndíj alapjára lett fordítva.

A rendezvény emlékére, a közreműködők egy **kulcstartót** kaptak ajándékba. További sok sikert kívánunk!

A Duna World TV „5 Kontinens - Egy Nemzet” című műsorában, augusztus 2-án adott rövid beszámolót a rendezvényről, amelyet a következő linken lehet megtekinteni. A 18.30 percben kezdődik.

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-08-02-i-adas/>

A NAGY UTAZÁS

Avagy zakatolt a 7. Irodalmi Kávéház a Hungáriában

Július tizenkettedike egy átlagos vasárnap is lehetett volna, de azoknak, akik felszálltak a 7. Irodalmi Kávéház szerelvényeire, biztosan különleges és emlékezetes nap kerekedett belőle.

Amint beléptünk a terembe, rögtön egy terülj-terülj asztalkám várta az érkezőket, ahol finomabbnál finomabb falatok vásárlásával támogathattuk a ZIK ösztöndíj-programját.

Az est főszervezői Honfi Juló és Kiss Bori, kedves és lelkes utaskísérőkként kalauzoltak minket, előbb egy játékos vetélkedőre, majd az előadókkal karöltve a versek és prózák rengetegébe.

Amint elfoglaltuk a helyeinket, megkezdődött a program; rögtön felmérhettük és bővíthettük tudásunkat az emigráns írók és költők életútjaival kapcsolatosan. A szépen kivitelezett világtérképen kerestük a városokat, hogy hol is születtek és haltak meg nagyjaink. Akik pedig a legtöbb helyes választ adták, egy-egy irodalmi csokoládéval is gazdagabbak lettek.

A játék után folytatódott utunk, és a gőzössel bebarangoltuk a magyar emigráns irodalom színes tájait, hallhattuk a menekülés szívbemarkoló emlékeit, az Újvilágban új otthon

után kutató, de a régi otthont nem feledő magyarok útkereséseit, keserű és vidám pillanatokot egyaránt. Megjelent az utazás, a felfedezés öröme, de a gyökerek elvesztésének a fájdalma is, s a legtöbb alkotásból érezhető volt, hogy mennyire fontos a magyar szellem megtartása az idegen földön.

Sokan választották Márait, de az előadók kiváló műveket hoztak többek között Wass Alberttől, Kerecsendi Kiss Mártontól, Békés Gellértől, Zilahi Lajostól és András Sándortól is, hallgathattunk kuruc kori bujdosódalokat, valamint a kolónia költői is megjelentek egy-egy családtag tolmácsolásában.

Hogy min is megy keresztül az ember, amikor útnak indul, amikor úton van? Márai szavaival élve:

„Az utakat sokáig nem érti az ember. Csak lépdel az utakon, és másra gondol. [...] Egy napon megtudjuk, hogy az utaknak értelmük van: elvezetnek valahová.”

Ez az Irodalmi Kávéház most egy remek közös estéhez vezetett el minket, amellyel úgy érzem, mindannyian gazdagabbak lettünk!

7. Irodalmi kávéház csoportkép

FOCI MÉRKŐZÉSEK A HUNGÁRIA PÁLYÁJÁN

A 2014-es év folyamán, többször volt spontánul a Hungária új pályáján egy-egy focimérkőzés. Volt mikor vendégcsapat ellen, volt mikor közösen és keverten a magyar fiatalok egymás között.

Augusztus végén, érdekes esemény fordult elő: a 18 sz. Bartók Béla cs.cs. fiatalabb vezető gárdája felajánlotta az idősebb gárdának, hogy alakítsanak egy 5 meccsből álló ligát. És a vesztes csapat, megdíjazza a győztes csapatot egy finomra sült „asado”-val.

Betöltött 26 év volt a korhatár a két csapat között.

2014 év végén, a három lejátszott meccs eredménye így festett: az elsőt győztek a fiatalok, a második döntetlen meccs volt (esett, csúszós és életveszélyes volt a pálya), és a harmadik meccsen az idősebb csapat győzött.

A nyári szünet után, nehezen bár, de beindult megint a verseny! Július 11-én, du. 3-kor, mindenki újra felvehette foci cipőjét, kedvelt csapat mezét, és megindult a 4. focimeccs!

Habár a fiatal gárda energiája meghaladta az idősebbekét, mégis az utóbbiak győztek, a tapasztaltabb játék-stílus miatt. És most ők állnak közelebb a várva várt díjhoz!

Gondoljuk, szeptember közepe táján lezajlik az utolsó és döntő mérkőzés, és kiderül melyik lesz a győztes csapat.

Kedves olvasó, **te melyikre szavazol?**
(szavazatotad küldheted a Hírmondó címére)

A fiatalok csapatában **Arcagni Sándor, Lajtaváry Richárd, Lomniczy Attila, Lovrics Rennie, Mattiauda Santi, Nagy Otto** és **Szilvássy Ignác** játszanak.

Az idősebb csapatban **Bonapartian Edi, Brödl András (meghívott játékos), Collia Niki, Demes Sanyi, Kerekes Marci, Kerekes Miki, Lányi András** és **Valentin Jani** játszanak.

VALENTIN ALSINAI DALKÖR DISZNÓTOROS EBÉD

Vasárnap, június 21-én, szerencsém volt részt venni az egyik legrégebb óta létező magyar közösség által szervezett disznótoros ebédjén.

A Valentin Alsina-i Dalkör egy évben négyszer szervez közös ebédet, amelyre mindenkit sok-sok szeretettel vár. Ugyan az egyik legkorábban megalakult közösség, mégis sajnos az egyik, amelyet - utánpótlás hiányában - leginkább fenyeget az asszimilálódás veszélye.

Nekem első alkalommal volt lehetőségem ellátogatni ebbe a távoli városrészbe, de azt a szeretetteljes fogadtatást, amit ott kaptam el sem tudom mondani. Hihetetlen érzés ezt a kedvességet és összetartozást látni és átélni.

Egy születésnap köszöntés tette még különlegesebbé a disznótoros délutánt.

A talpalávalót egy négytagú együttes biztosította az ebéd alatt, melyet a helyiek ki is használtak, és folyamatosan táncoltak. A helyi argentin zenék mellett felcsendült pár magyar dallam, illetve a helyiek által rögtönzött kórusnak köszönhetően számos magyar népdal is.

Az étel és a szervezés kitűnő volt, nagy köszönet illet érte mindenkit, aki munkájával hozzájárult a délutánhoz. Remélem a jövőben, mint KCSP ösztöndíjas, lesz lehetőségem segíteni ennek a közösségnek is a munkáját, mert azt gondolom, hogy nagyon megérdemlik a figyelmet és a támogatást. Az egyesület idén ünnepli fennállásának a 80. évfordulóját, amelynek a megemlékezésére előreláthatólag novemberben fog sor kerülni.

Terek Zsófia, Novák Károly, Fűrész Veronika, Jakab Nándor, Paál Magdolna, Meleghy Zsuzsanna

HUMOR

A Szépművészeti Múzeumban csodálkozva áll egy ördöggép előtt a két elválaszthatatlan barát.

- Szarva van! - mondja Arisztid.

- Ugyan, kérlek, - helyesbít Tasziló- festve van.

Kocsár Miklóstól hallottuk

EGY KELLEMES VASÁRNAP DÉLUTÁN

2015. augusztus 2-ára, vasárnapra, esett a gulyás főzés és közös ebéd, melyet a Valentin Alsína-i Magyar Dalkör szervezett.

Az ötlet körülbelül egy hónapja fogant meg, hogy jó lenne minél több eseményt szervezni a város déli részén lévő Dalkör épületében. A Dalkör története 80 évre tekint vissza, de sajnos a klub aktivitása egyre csökkent az utóbbi időben, így arra gondoltunk, hogy több aktivitás helyszínéül kéne választani a viamontei épületet, mely ma is szinte tökéletes állapotban van.

A sürgés forgás már reggel 9-kor megkezdődött 6 lelkes önkéntes részvételével. Az egyik asztalon nagyban zajlott a húsaprítás, zöldségpucolás, hagymapirítás és kockára vágás, míg a másik asztalon készült a kakaós csigának való tészta és a töltelék.

A délelőtt jó hangulatban és jó eredménnyel telt, mert mire az első vendégek megérkeztek, 12.30 körül, szinte már minden készen állt az ebéd tálalásához. A menü májas előétel, gulyásleves és kakaós csiga volt. Kicsit szokatlan, de igazán magyaros, és ami fő, hogy a kakaós csiga szinte mindenkinek újdonság volt, de a visszajelzések

alapján senki sem fogja elfelejteni, sőt többen a receptet is rögtön kérték maguknak. Az eseményen körülbelül 32 vendég, és 8 'bennfentes' vett részt.

Az ebédet Papp Antal bácsi hegedülése és egy kis magyaros játék tette színesebbé. Anti bácsi – vagy, ahogy a helyiek hívják Tünci – 56 éve nem játszott, mióta édesapja – a hegedűjének készítője – meghalt. A nagyjérdemű közönség hatalmas lelkesedéssel hallgatta és kísérete énekkel. A játék kvíz szerű volt, magyar népszokásokra, régi és új magyar szavakra illetve a magyar gasztronómia érdekességeire kérdeztünk rá és mindenki derekasan helytállt, olyankor is, amikor nem maradt más csak a tippelés.

Külön örömmre szolgált látni, hogy egy újabb család - 4fő - jelentette be, hogy ki szeretné váltani a klubtagságot.

Felbuzdulva a gulyás főzés sikerén már törjük a fejünket, hogy mikor és mi lenne a következő esemény, mely még ennél is több embert vonz be egy régi, ám de nem elfeledett klubba.

Papp Antal hegedül

TRIANON MEGEMLEKEZÉS

HUNGÁRIA vasárnap 2015. június 7. Miért? Miért már megint? Miért nekem? Miért magyarul?

Habár **Zólyomi Kati** megtalálta mindenre a logikus és értelmes érvelést, a legmeggyőzőbb válasz mégis maga az előadás volt: „Kincses Láda” 1920 – 2015 Trianon. Az idei megemlékező műsor tartalma, felépítése és váratlan fordulata mindenkit megdöbentett és alig volt valaki, akinek nem csordult volna ki a könnye. Ezután már csak **egy** kérdésük maradt mind azoknak, akik azon a vasárnapon nem voltak jelen: Miért épp erről maradtam le ??

A 14 szereplő és 3 Cefre zenész - 10 és 70 év közötti nők és férfiak - mind feketébe és búzakékbe voltak öltözve, kivéve **Fóthy Zsuzsi**, aki egy gyönyörű kalotaszegi népviseletben énekelt. A bevezető mondatok érzékeltették az előadás vezérfonalát: nem a békediktátum irgalmatlanságáról és az ország feldarabolásának szörnyűségéről lesz szó, hanem – épp ellenkezőleg – az összetartás és öntudatra ébresztésének csodáiról. A Magyar József kötetéből merített anyag változatos volt: klasszikus költők, emigráns írók, népi szövegek és modern jelenetek. A szavalások, felolvasások, énekek és zenélések bemutatták, hogy „A magyar világ térképe egy prizma, egy szivárvány, egy szétsugárzott

csillagösvény”.

Viszont ezután jött a meglepetés... három olyan személy, akiket más-más összefüggésben ismerünk a kolónián belül, először életükben szólaltak meg magyarul közönség előtt! **Barkáts Gabriella**, **Tcharykow Szergej** és **Lévay Gyula** elmesélték szüleik, nagyszüleik származását és menekülésük történetét. Bevallották saját hovatartozásuk érzelmeit és azután előadtak egy-egy magyar művet. A szinte tökéletesen betanult magyar kiejtésük és saját meghatottságuk ujjongó tapsvihart (és zsebkendő hiányt...) eredményezett a közönségben. Ezután még minden egyes résztvevő bemutatkozott nevével, szülei nevével és születési helyével, ezzel is bebizonyítván, hogy a szétdarabolás és kényszer száműzetés ellenére, 60 - 70 - 95 év után is **egy** színpadon, **együtt**, **egy** nyelven dobog a szívük.

Hálával tartozunk Zólyomi Katinak nem csak művészi színvonaláért, hanem főképp jó érzéséért, mellyel új és fiatal tehetségeket fedez fel és megadja nekik a lehetőséget a kibontakozásra – ezzel is eleget téve az előadás leitmotív-jának: „Minden magyar felelős minden magyarért”!

Meleg Judit

A HÓNAP GONDOLATA

„Szemem csak néha ér a világba
De szívem ezer tájban egyszerre él”

(Weöres Sándor: Rongyszőnyeg I, 88)

TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS A BUENOS AIRES-I MAGYAR KOLÓNIABAN EGY MAGYARORSZÁGI MAGYAR SZEMSZÖGÉBŐL.

2015.06.07-én vasárnap este tartottuk a Hungária dísztermében a Trianoni megemlékezést. A kolónia egy 60 perces nagyon velős és megható műsorral készült a 95. évfordulóra, melynek alap gondolata az volt, hogy „Minden magyar felelős minden magyarért”.

A rendezvényen kb. 15 előadó és 50-nél is több vendég vett részt. A műsor összeállítója idén is, mint minden évben, **Zólyomi Kati** volt. Főleg az idősebb korosztály képviseltette magát, de örömmel láttam pár fiatalot az előadók, és a közönség között is. Az argentinai magyar konzul, **Nagy Balázs**, is tiszteletét tette az eseményen. A felolvasások és elmesélések között a **Cefre zenekar** játszott magyar vonatkozású dalokat.

A felolvasások között találhattunk verset, elbeszélést, visszaemlékezést és könyvrészletet is. Minden előadó mesélt magáról, a szüleiéről, illetve magyarországi gyökereiről. Többen közülük már itt születtek, de volt olyan is, aki egész kiskorában költözött ide szüleiével. Talán az egyik legmeghatóbb jelenet volt, amikor **Sergio Tcharykow** először szólalt meg magyarul a közönség előtt. Nagy tapssal díjazta a közönség, amikor **Lévay Gyuszi** – aki ugyan már nem beszél magyarul – gitáros kísérettel elénekelt a **Ha én rózsá volnék**-ot.

Népviselőtben és népdalban sem volt hiány **Fóthy Zsuzsinak** köszönhetően, aki 'A kaszárnya' című népdalt adta elő.

Zólyomi Kati zárta a megemlékezést egy, a mai magyar diaszpóra számára aktuális kérdésfelvetéssel, hogy „**Miért?**” is fontos a magyarság fenntartása, a magyar nyelv továbbadása és a kolónián belüli összetartozás. Végül egy Márai idézet következett, mely azt gondolom többünk szívét egyszerre dobantotta meg.

Természetesen a Himnusz sem hiányozhatott, hiszen magyarok vagyunk! Ezt volt a záróakkordja a megemlékezésnek, ami számomra nagyon különös és egyedi élmény volt. Nagyon jó azt látni, hogy több mint 10.000 km-re hazánktól a magyarok ennyire összetartanak, együtt ünnepelnek és emlékeznek.

Örülök, hogy részese lehettem ennek a megemlékezésnek. Köszönet a csodálatos estéért **Zólyomi Katinak** a szervezésért, **a Cefre zenekarnak (Jeszenszky Böhm Zsuzsi, Carolina Sorbello, Benkő Sándor), Zaha Alexandrának, Lomniczy Mátyásnak, Benedek Zsuzsinak, Gorondiné Meleg Juditnak, Ádám Timinek, Balthazar Mártnak, Szi Andreának, Barkáts Gabriellának, Sergio Tcharykownak, Lévay Gyuszinak, Blahó Zsófiának, Makkos Zsófinak** és minden résztvevőnek.

FIESTAS PATRIAS EN EL HOGAR SAN ESTEBAN

Hace casi tres meses que una nueva residente Nieves Marichal llegó al Hogar San Esteban y su presencia influyó positivamente en la vida de la institución.

Ella tiene una familia muy numerosa y como ocurre en general, entre tanta gente siempre hay algunos que se destacan entre otras cosas por sus cualidades artísticas. Estas se dieron a conocer en los festejos celebrados en el Hogar San Esteban con tres semanas de diferencia con motivo del Día de la Bandera y del Día de la Independencia.

Dos de los hijos de Nieves, los hermanos Rebechi poseen muy linda voz y cantan folklóre argentino, que acompañan con la guitarra que toca Ramón y el bombo legüero que hace sonar José.

Para ambas fechas patrias, se presentaron con varias canciones, que muchas de las abuelas tararearon al unísono, transportándose a otras épocas, posiblemente rememorando tantos gratos recuerdos.

Violeta y las empanadas

El baile también forma parte de la manifestación folklórica, así que alentados por la música, no faltaron tampoco los bailarines, quienes espontáneamente salieron en parejas para deleitar a los presentes con las chacareras, las

zambas y el chamamé. Para el día de la Independencia prepararon una parodia con la actuación de tres de los hermanos Rebechi, José, Ramón y Oscar con Stella Oliva una de las trabajadoras más apegadas a la vida del Hogar. También participaron Bettina Abrigo, kinesióloga muy apreciada por los internos, la nuera y la consuegra de Stella, Amira Yacut y Nelly de Yacut respectivamente, quienes presentaron bailes del folklóre argentino y español.

Las palabras alusivas al homenaje a la bandera estuvo a cargo de Silvia Cheroni quien rindió homenaje a Manuel Belgrano por habernos dejado un sentido de pertenencia y la más hermosa insignia en la bandera nacional. Finalizado el acto, en el comedor se invitó a los presentes a compartir para el almuerzo un delicioso locro. En el día de la independencia habló Irene Meleg destacando que después de doscientos años de declarada la independencia, hoy somos nosotros los responsables de continuar caminando en esta Argentina libre e independiente. De seguir construyéndola, fortaleciéndola, rompiendo las cadenas de la injusticia, de la mentira, del egoísmo, del negociado, de la ambición de poder y la codicia desmedida, y luchar por forjar un país más fuerte en sus ideales, más justo, sincero y solidario. Todo esto conservando nuestras tradiciones y costumbres pues sólo así seremos una Nación libre, soberana e independiente. Y para terminar, las habildosas chicas de la cocina prepararon unas ricas empanadas y pizza.

Felicitaciones y agradecimiento a todos, muy en especial a Nieves, por integrar a su hermosa familia a la vida del Hogar, a los organizadores, a los artistas, a los abuelos y sus familiares por compartir, al personal en general y mención especial a las cocineras por sus ricos platos!!!

HOMENAJE EN EL DIA DE LA BANDERA

Estas fueron las emotivas palabras que se escucharon en la voz de Silvia Cheroni en el Hogar San Esteban de Chilavert, en el homenaje que se rindió a la Bandera en su día. Edit. Martha Balthazar de Francisco

Cuando pensé en qué palabras podía decir sobre el día de la bandera, mi mente se fue en un viaje en el tiempo y comencé a recordar aquellos días de mi niñez, cuando mamá nos ponía en el guardapolvo la escarapela para ir al acto en la escuela. Recordé cuando cantábamos Aurora al izar la bandera, cuando por tener algunas buenas notas lográbamos ser abanderados...qué orgullo se sentía cuando la maestra nos ponía esa banda celeste y blanca cruzando el pecho y llevábamos la bandera ¿no? Cuando llegábamos a cuarto grado y teníamos el honor y privilegio de prometer cuidar, honrar y defender a nuestra enseña patria. Seguramente algunos de los que estamos hoy aquí recordaremos esas sensaciones...ver nuestra bandera colgada de los balcones o verla simplemente flamear en las calles del barrio.

Pero hoy los invito a ir un poco más atrás en el tiempo, e imaginarnos la Buenos Aires de 1800, aquella en la que Manuel Belgrano, hijo de inmigrante italiano, trabajó para transformar la realidad que imponía el colonialismo. Quería mejorar la calidad de vida de la sociedad, participó en la primera Junta, luchó en las batallas por la independencia, como la de Salta y Tucumán, propuso escuelas primarias gratuitas e izó por primera vez nuestra bandera a las orillas del río Paraná en Rosario una mañana de febrero de 1812. Simplemente porque creía en la necesidad de tener un símbolo que nos identificara, y que fuera la guía que desterrara toda dominación de los realistas en estas tierras.

Belgrano, fue un hombre de grandes ideales, luchó por la libertad, e hizo mucho para que hoy seamos argentinos, por eso hoy les propongo soñar como él lo hacía, con una sociedad donde los valores no se pierdan, donde trabajemos juntos, donde veamos a nuestra bandera en los autos, en nuestras solapas, en los balcones y en las calles. Que la sensación de emoción que sentimos al verla flamear nos una como en un abrazo y nos podamos sentir hermanos tan solo por haber nacido en esta patria. Ese lugar que algunos de nuestros abuelos eligieron para formar su familia, donde viven nuestros padres, nuestros hijos, nuestros nietos, nuestros afectos.

A ese hombre homenajeamos hoy. A Manuel Belgrano, que nos dejó un sentido de pertenencia, de identidad y la más hermosa de las insignias, nuestra bandera nacional.

Silvia Cheroni

Ramón y José Rebecchi

DE LA VIDA COTIDIANA DEL HOGAR SAN ESTEBAN

UN GIRO EN MI VIDA, MI NUEVO HOGAR.

Este es el título, traducido del húngaro, del artículo que apareció en la página 8 correspondiente al mes de junio de la Publicación electrónica mensual de la Comunidad Húngara en la Argentina, escrita por **Ildikó Kövesligethy de Monostory**, una de las residentes más nuevas que han llegado últimamente al Hogar San Esteban en Chilavert.

Con el permiso de su autora, me tomé la libertad de traducir todo el artículo al español, porque realmente es muy importante tanto para la comisión directiva como para todo el personal conocer lo que sienten, lo que piensan y lo que opinan los huéspedes del Hogar. Como formo parte de la comisión directiva, me resultó muy gratificante y agradezco de corazón las expresiones de afecto que Ildikó manifestó hacia todas las personas que a diario dan lo mejor de sí, para que el Hogar San Esteban, sea realmente un verdadero hogar para todos los que viven ahí. Creo que muchos sienten lo mismo, incluyendo a los familiares, aunque sus sentimientos no se hayan publicado en un periódico.

Como para mí fue muy conmovedor leer cómo Ildikó describe su nuevo hogar, quiero compartirlo con todos ustedes, y dice así:

Voces misteriosas avisaron a mi hijo en Estados Unidos de América, que hace varios días estaba delicada de salud, con fiebre. No esperó, vino enseguida y en el transcurso de una semana, con mi nuera y mi nieta vaciamos mi departamento, empaqué mis bártulos y enseguida estuve aquí... en Chilavert, en el Hogar Húngaro, en mi nuevo Hogar.

Yo pensé que conocía al Hogar, porque con frecuencia estuve aquí de visita. Pero ese espíritu maravilloso sólo se puede visualizar desde adentro. ¡Qué colaboración hay aquí! ¡Cuánto trabajo desinteresado! **Eva**, la "jefa" va y viene, trae la ropa lavada y doblada. **Francisco** lucha contra la burocracia, con las autoridades

imposibles, pero no deja de atender a los asuntos de los residentes. **Martha** está en la oficina arreglando los papeles y las cuentas de los proveedores. Cristina busca a cada uno de los residentes para que asistan a las clases de yoga, gimnasia o pintura, para que con los mejores lápices de colores pinten los dibujos ya impresos. **Magdalena**, del poco tiempo que dispone me dedicó una hora y eso que ni me conocía.

De los húngaros de Buenos Aires, **Irene (Csiki)** y **Magdi** visitan a los residentes y se dedican a ellos. **Karold** vigila en las horas nocturnas. Ya hubo entretenimiento con proyección de película y también nos visitó el grupo **Kolomp**.

¡Es increíble el trabajo en equipo que hay aquí! El personal es muy amable, servicial y me parece que quieren a todos los residentes. ¡Trabajan mucho! ¡La comida es excelente! Hasta nos sirven café después del almuerzo. ¡Es maravilloso!

Los baños renovados, la cocina remodelada, el nuevo ascensor se agradecen a los donativos del gobierno húngaro, por lo que Susana ha luchado mucho y ha hecho mucho lobby. Existen muchas más personas que trabajan aquí, por idealismo, por cariño, pero yo sólo estoy aquí hace un par de semanas y no lo he visto todo.

¡Estoy muy agradecida por el afecto que nos brindan todos y por el tiempo que nos dedican!

Életem fordulata, új otthonom. Dr. Monostory Jánosné, Kövesligethy Ildikó. Edit. traducido Martha Balthazar de Francisco

ÜNNEPÉLY A SZENT LÁSZLÓ ISKOLÁBAN

Évek óta június utolsó napjaiban, hacsak tehetem, részt veszek a Szent László Iskola ünnepélyén. Dupla ünnep az iskola számára, mert összeesik Szent László napja az iskola fennállásának az évfordulójával.

Idén az iskola **49. évfordulóját** ünnepelte, amire már pár hónappal előtte tanárok és diákok nagy lelkesedéssel megkezdték az előkészületeket, melynek eredményeként az ünnepnapon nagy sikert arattak egy nivós műsorral. Az osztályok mind képviselve voltak, nemcsak a jelenlétükkel, hanem egy színes magyar jellegű kiállítással, ahol Szent László portréi, a magyar konyha receptjei, a népviseleti ruhák rajzai, szokások, az ország szépségei és a magyar zászló, különböző anyagokból előállítva, töltötte be a díszterem és a folyósók falait. Öröm volt megtekinteni, hogy egy magyar eredetű iskolában, ahol ma már sajnos csak nagyon kevés magyar leszármazott tanul, az argentin gyerekek milyen szeretettel tanulják és őrzik szokásainkat. Egyenruhájukon viselik a címerünket, zászlónk színeit és éneklük a magyar himnuszt. A zenetanárnak köszönhető, hogy minden évben elhangzik egy magyar dal a diákok hangján.

A délelőtti ünnepélyen részt vett **Barcsi Gyula magyar nagykövet**, aki köszönetét fejezte ki elsősorban a gyermekeknek, hogy ilyen lelkesen teszik magukévá a magyar élet szokásait,

amivel megerősítik az argentin-magyar barátságot. Ugyisint képviselve volt a kolóniából néhány intézmény. Az ünnepély megisméltódott délután, más tanulókkal, de a tartalma nem változott.

Számomra viszont más jellegű volt az idei jelenlétem az ünnepségen. Szokásomhoz eltérően egy különlegesen váratlan szerepet töltöttem be. Egy magyar médiaszolgáltatás kérésére, mint tudósító vettem részt, miután érdeklődést mutattak, hogy a **Duna World TV**-ben közvetített „5 Kontinens- Egy Nemzet” című, - a világ magyarságát összefogó műsorban - egy rövid bemutató szerepeljen az ünnepélyről.

Boldogan és büszkén továbbítottam a felvett anyagot, amiből a következő linken, amelyet szeretettel osztok meg kedves olvasóinkkal, megtekinthetik azt, amit Magyarországon július 12-én adtak le. A Szent László Iskola ünnepélyéről a 12.50 percben kezdődik az adás.

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-07-12-i-adas/>

ISKOLA A HATÁRON (TÚL)

Szent László napi ünnepség

Június 26-án, a hónap utolsó péntekén rendezték meg a Szent László Gimnázium szokásos évi ünnepségét, a László napot. Az ünnepségen részt vettek a magyar egyesület vezetői (AMISZ, Szent István kör, stb.) és többek között Barcsi Gyula nagykövet úr is beszédet mondott, melyben háláját fejezte ki a magyarság megőrzésére irányuló tevékenységek miatt.

táncokból is.

A diákok – akik között már egyáltalán nincs, vagy csak nagy ritkán magyar – büszkén énekeltek el az argentin, majd a magyar Himnuszt. A mintegy közel egy órás műsor szeretett hazánk, és az iskola névadójának bemutatásával kezdődött. A különböző korosztályok mind-mind készültek Magyarországhoz kötődő előadással, tényekkel, rajzokkal és festményekkel. Láthattunk egy rövidfilmet Budapestről, illetve a gyerek kórusnak köszönhetően felidézhattük a híres magyar népdalt – „Két szál Pünkösdi rózsza” – melyet több hetes gyakorlás után a gyerekek énekeltek az egybegyűlteknek. Természetesen hallhattunk egy tipikus helyi népdalt és volt bemutató az argentin

Az iskolában az egyenruha piros-fehér-zöld, és az iskolai dekoráció is a magyar eredetről árulkodik. Az épületben tanulmányi szintenként két osztály van, és a végzősök tablókészítésénél külön ügyelnek arra is, hogy az egyik tabló argentin, míg a másik osztály tablója egy magyar dolgot/helyet/épületet mutat be tovább emlékeztetve a két ország közötti kapcsolatra.

Szívből örülök, hogy jelen lehettem egy ilyen megemlékezésen. Életre szóló élmény azt hiszem minden magyarországi magyar számára, ha ilyen távol ilyen eseménynek lehet a részese.

MINDSZENTY JÓZSEF EMLÉKEST

Bathazár Márta előadása

Június 11-én csütörtök este került megrendezésre az az emlékest, melyen közösen idézhettük fel Mindszenty bíboros életét és munkásságát Balthazár Márta segítségével. Az est stílusosan a Mindszetynumban került megrendezésre, ahol kicsivel több, mint 30 résztvevő volt kíváncsi Mindszenty munkásságára. Az előadás spanyol nyelven volt. Mártának személyes kötődése is van a bíboroshoz, hiszen Mindszenty utolsó látogatásán (1975. április 11-26) –Venezuelában – volt szerencséje személyesen is megismerni őt. Erről a látogatásról több fénykép is tanúskodik. Mártát magával ragadta a bíboros személyisége illetve munkássága, így minden – a látogatás során - megjelent újságcikket gondosan kivágott és megőrizte. Ezek mind bemutatásra kerültek az előadáson. Sajnos Mindszenty, nem sokkal Dél-Amerikában tett látogatása után végső búcsút vett a földi létől, 1975. május 6.-án. Halálának hírére a dél-amerikai lapok is lehozták, így a hallgatóságának lehetősége nyílt megtekinteni a gyászjelentést is, mely természetesen a gyűjtemény részét alkotja.

Mindszenty József (szül. Pehm József, Cseh Mindszenty, 1892.03.29- Bécs 1975.05.06) Esztergom érseke, Magyarország utolsó hercegprímása, bíboros. Aktív harcot vett fel a hitoktató Tanácsköztársaság ellen, amiért 1919. március 19-én, a kommün idején Szombathelyre internálták 1944. március 4-én XII. Piusz pápa veszprémi püspöknek nevezte ki. 1944. március 25-én az esztergomi bazilikában Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek szentelte püspökké. Szigorú és következetes munkája során számos iskolát és plébániát alapított. Nevéhez fűződik az a tiltakozó levél, amelyet az ország elpusztítása

és a zsidóüldözés ellen fogalmaztak meg a dunántúli püspökök. A levelet személyesen adta át Szálasi miniszterelnök-helyettesének. Két hét múlva letartóztatták. Sopronkőhidán raboskodott, majd 1945. április 20-án visszatért Veszprémbe. A kommunista hatalom súlyos támadásokat indított az egyházak ellen, amely támadásokat Mindszenty igyekezett következetesen visszaverni, mígnem 1948. december 26-án letartóztatták és az Andrássy út 60-ban megkezdtek kínzását és kihallgatását. Pszichotróp szerek hatása alatt minden ellene felhozott vádat elismert. A Budapesti Népbíróság a IX. 254/1949 számon lefolytatott koncepció perben Mindszentyt életfogytig tartó fegyházra ítélték (1949. február 8.), de betegsége és a nyugati nyomás miatt később házi őrizetbe került. Innen szabadult 1956. október 30-án. Az 1956-os forradalom utolsó napjaiban rádióbeszédet mondott és azonnal fölmentette hivatalukból a kommunistákkal kollaboráló papokat. 1956. november 4-én a Parlamentből, kénytelen volt az amerikai követségre menekülni. 1971. szeptember 28-án a Szentsek és a Magyar Népköztársaság megállapodásának megfelelően elhagyta Magyarországot. A Szentsek általi megaláztatás ellenére folytatta pasztorációs útjait, 1975-ben, kevéssel halála előtt, Mindszenty Ruzsik Vilmos atyával egy hétre ellátogatott Venezuelába, majd Kolumbiába. Venezuelában nem sokkal később megalakult a LAMOSZSZ- Latin-Amerikai Magyar Szervezetek Szövetkezete, melynek célja, hogy a dél-amerikai magyarok tudjanak egymásról és szorosabb kapcsolatot tartsanak az anyaországgal. Azóta is sikeresen működik.

Köszönet Balthazár Mártának a színvonalas előadásért.

Entradas a la venta
Jegyek kaphatók

Preservamos nuestras tradiciones
Őrizzük hagyományainkat

57. Esertkészbál
Noche de Gala de
los Scouts Húngaros

19 de septiembre de 2015, 20.30 horas
Club Hungría: Pje. Juncal 4250 Olivos

Entradas y reserva de mesas
Belépő- és vacsorajegyek kaphatók:

☞ Horizons (Sr. Matías Lomniczy)
Quintana 302, CABA - Tel.: 4812-6970
Lunes a Viernes de 10.30 a 19.30hs.

☞ Club Hungría (Sr. Omar Giménez)
Pje. Juncal 4250, Olivos - Tel.: 4799-8437
Martes a viernes desde 18hs.
Sábados y domingos de 10 a 20 hs.

Pago por banco / Befizetés bankon keresztül:

☞ Depósito / Bank befizetés: Caja de ahorro
ICBC N° 0926/01000953162
(EMESE Asociación Cultural)

☞ Transferencia Bancaria / Bank átutalás:
CBU:015092610100000953626;
CUIT:30-65682719-6

Por favor avisar el pago al: *Kérjük értesítsen a befizetésről:*
emese.zik@gmail.com; 4794-4986 (Sra. Alexandra)

Entrada general
Belépőjegy \$ 80.-
desde el 6 de sept. / szept. 6-tól \$100.-

Entrada juvenil / Ifjúsági jegy \$50.-
(hasta 25 años)
desde el 6 de sept. / szept. 6-tól \$80.-

Entrada con cena \$ 200.-
Belépőjegy vacsorával
del 6 y al 16 de sept. / szept. 6-16 között \$250.-
Mesas de 8 y 10 personas.
Se asigna ubicación al momento de reserva.
8 és 10 személyes asztalok.

Informes al: 15-50249966 o marianakbr@yahoo.com.ar (Mariana Kasza)
Reserva de mesa al: 4794-4986 o alexandrazaha@hotmail.com (Sra. Alexandra)

ARS HUNGARICA KONCERT A MINDSZENTYNUMBAN

Osztrák-magyar zeneszerzői est és magyar festők bemutatója.

Vasárnap, június 14-én, az Ars Hungarica egy nagyon vonzó és változatos programot állított össze. Az első részben két kevésbé ismert osztrák zeneszerző, **Johan Heinrich Schmelzer** (1620-1680) és **Johann Schobert** (1720-1767) műveit hallhattuk. Ezekről a szerzőktől az Ars Hungarica már adott egy ízelítőt 2012 áprilisában az osztrák nagykövetségi rezidencián meghívott közönség részére, az Európai Klub rotációs elnökségének az átadása megemlékezésékor, amikor **Szabó Éva** magyar elnököt az osztrák **Georg Porák** váltotta le.

Schmelzer virtuóz hegedűművész volt, az osztrák császári udvar koncertmestere, nem csoda, hogy hegedűre írt műveinek az előadása magas színvonalú technikát kíván. A meghívott uruguayi hegedűművész, **Gastón Gerónimo**, egy 300 éves francia barokk hegedűn játszva kitűnő benyomást keltett precíz játékaival a Sonata a due című darabban. A másik hangszer egy helybeli osztrák népi jellemvonást képviselő korabeli fagott volt, **Edgardo Rodríguez** előadásában, és **Leideman Sylvia** kísérté spinéten. Ezután még Schmelzer Fechtschule (Vívóiskola) műve idézte fel a pengék összecsapását, majd három magyar verbunkos tánc következett a többi instrumentális előadó, **Matias Drivet** és **Nicolás Jan** (hegedű), **Gabriel Marinovich** (cselló), hozzájárulásával. A következő blokkban a már említett zenészek, ezúttal **Juan Ufor** zongorista briliáns kíséretével, két Schobert-művet adtak elő: zongora kvartett és zongoratrió. Schobertet, kora egyik legnevesebb csembaló művészt, az osztrák klasszicizmus alapítójának tekintik és művei beharangozzák Mozart stílusát, nagyon kreatív és mélyen kifejező módon.

A hangverseny második részében magyar

zeneszerzők népzenei alapult dalait hallottuk. Juan Ufor remekelt, mint teljesen stílusbeli

Ars Hungarica koncert, fotó Jakab Nándor

zongorakísérő. Sok ismert dallamot két énekesnő adott elő. A gyönyörű hangú szoprán, **Rosario Díaz Pumará** meglepett nemcsak széles regiszterével, hanem jó magyar kiejtésével is. **Rosana Alessio** mezzoszopránnak nehezebb szerep jutott, mert pár dalban a regiszter inkább altnak felelt volna meg és néha nem volt elég erős a hangereje, hogy a legmélyebb hangjegyeket könnyen elérje. Lajtha László, Kodály Zoltán, Bartók Béla, Adám Jenő és Kadosa Pál műveit kitűnő humorral vezette be érdekesen összeválogatott kommentárjaival **Dombay Jenő**. **Leidemann Sylvia** felszólítására az utolsó két dalt (Lajtha László: Huszár gyerek és Kodály Zoltán: A Csitári hegyek alatt) megismételve a közönség együtt énekelte a szólistákkal.

A koncert után pezsgős koccintás mellett mutatták be festményeiket **Roth Péter** és **Magyar László**. A közönség nagy része még hosszú ideig járta körül a termet, megcsodálva a neves festők jól prezentált képeit.

A VOKÁLIS ZENE GAZDAG VILÁGA

A vokális zene széleskörű, gazdag, világa nyilvánvalóvá vált az utolsó napokban: középkori zenétől a modernig, szólista énekesektől korusig, minden ízlésre volt muzsika.

Megállapítható hogy az Ars Hungarica intézmény rengeteget nyújtott a zene érdekében. Az utolsó 12 évben **Székásy Miklós** volt az irányítója és elnöke 2014 végéig, akinek mindig a nagy tehetségű **Leidemann Sylvia** volt művészeti igazgatója. A magyar nagykövetségi teremben (ahol előző években sok koncertet hallgathattunk meg) megtartott utolsó hangversenyen értékelhettük az évekkal ezelőtt beindított csodálatos célirányt: az összeműködést más európai országok nagykövetségeivel, azzal a szándékkal, hogy magyar és más országok zenéjét adják elő.

Egy megigéző XVI. és XX. századbéli magyar és finn, különböző alkatú, zenék kombinációjának az ajánlatát hallhattunk: kórus, hegedű és énekes zongora kísérettel. Különösen a reneszánsz finn egyházi zene keltette fel kíváncsiságomat, a Piaae Cantiones gyűjteményből, mert sohasem hallottam ilyen eredetű régi zenét. A nyolc latin nyelvű darab, amelyeket meghallgattunk, egyenértékű volt hasonló korabeli művekkel és kimutatta, hogy a milyen művelt volt az akkori finn zenei kultúra. Szépen voltak előadva négy szóló hanggal és ütőhangszerekkel.

Mariana Rewerski és Juan Ufor, fotó Jakab Nándor

Oscar Merikanto (1868-1924), Sibelius kortársa, vonzó énekeket komponált, mint azt a hármast, amelyeket **Mariana Rewerski** mezzoszoprán ragyogó

előadásában hallgathattunk **Juan Ufor** zongorakíséretével. Bár Sibelius (1865-1957) különleges szimfóniai és szimfonikus költeményei alapján széles körökben ismert, nagy mennyiségű kellemes szalon zenét is szerzett, mint az 5 finom hangzású hegedűre és zongorára írt darab, opus 81 (1915). Az előadók **Oleg Pishénin** (hegedű), hatékony, bár valamelyest érdes, és a kitűnő **Iván Rutkauskas** (zongora) voltak.

Ezután a magyar repertoárba léptünk be. **Bartók Béla** (1881-1945) és **Kodály Zoltán** (1882-1967) országuk legfontosabb zeneszerzői. A másodiktól, aki mindig fiatalok tanításával foglalkozott, öt Biciniát hallottunk (két hangra írt rövid darabok), amelyek népzenei alapulnak. Ez csak egy kis ízelítője a hatalmas "Bicinia Hungarica"-nak, amely 180 kétrészes énekből áll (1937-1942). A **Coral Hungaria** női kara (**Leidemann Sylvia** vezénylete alatt) nem egyenletes minőségű, de nagy lelkesedéssel énekelnek.

Rewerski és Ufor ezután finom stílussal és nagy érzélemmel egy Bartók és két Lajtha László (1892-1963) dalt adtak elő. Végül egy Járdányi Pál (1920-1966), egy Bartók darab (Este a Székelyföldön) és a filmzenékből jól ismert Rózsa Miklós dalai és táncai következtek. Nagyon finoman játszották úgy Rutkauskas, mint Pishénin, aki ebben a repertoárban kényelmesen érzi magát.

Kár, hogy ezt a koncertet nem terjesztették jobban, mert kitűnő minősége egy nagyobb közönséget érdemelt volna. Szerencsémre egy terjesztő mailt kaptam és így megismerhettem ezt az érdekes repertoárt.

*Pablo Bardin (angolból fordította Székásy Miklós)
Pablo Bardin Argentína egyik legelismertebb zenetudósa és kritikus.*

NYELVCSISZOLÓ TANFOLYAM A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖRBE

Havonta egyszer immár 6. éve néha nyolc néha tizenkét tagú csoport gyűlik össze a Szent László iskolában a hétvégi ZIK tanítás után, hogy a tanárok a magyar nyelvtudásukat fejlesszék. Az ajtó nyitva van, aki nem állandó tanár, az is bekukkanthat, szívesen van látva és részt vehet az órán.

Benedekné Micsinay Marika tartja az órákat, amelyekre komoly szakértelemmel és nagyon lelkesen készül fel. Minden alkalomra valamilyen más témakörben nyújt lehetőséget arra, hogy a résztvevők fejlesszék nyelvtudásukat és helyesírásukat mialatt kellemes baráti hangulatban szórakoznak is, mert szinte játszva szívják magukba a csodálatos magyar nyelv szépségeit és érdekességeit.

Az előre kinyomtatott íveken, minden órán más és más érdekes kérdés várja a társaságot: számok vagy dátumok kiírva vagy fordítva, helyesírási szabályok, mint például a „j” és a „ly” használata, szólások magyarázata, köznapi meghatározások, a számológép használatával

kapcsolatos magyar kifejezések és átvett szavak, és sok hasonló nyelvet csiszoló feladattal birkóznak meg egyedül, vagy egymás között versenyezve a csoportok. Ki fejezi be hamarabb? Ki tud több kérdésre jól válaszolni? A versenyzés buzdítóan hat az igyekezetre, a tanulásra!

Akinek adatik a lehetőség, hogy belekóstoljon ezekbe a nyelvciszoló órákba, az hűen ragaszkodni fog továbbra is és még véletlenül sem szeretne lemaradni a következő alkalomról. **Hálás köszönet Marikának**, hogy veszi magának a fáradságot az anyag előkészítésével és azért, hogy olyan kedvesen, érdekesen és szeretettel vezeti le az órákat. További kitartást neki és a tanuló tanároknak!

Benedekné Micsinay Marika tartja az órát

JÓ DOLOG MAGYARUL BESZÉLNI

Most azon gondolkoztam, hogy milyen sok kifejezés van magyarul a „jó” melléknévvvel.

Spanyolul is van, igaz, de nem annyi, és a kép nem áll úgy össze, mint a magyar kifejezésekkel. Sok ismerősöm azzal húz, hogy túl elfogult vagyok a magyar nyelvvel, hogy túlzok. Te vajon mit gondolsz? Nekiálltam összeírni, hogy milyen szavak jutnak eszembe, és nagyon elcsodálkoztam. **Jókora** szójegyzéket írtam össze, nem is akartam elhinni. Mekkora a **szójegyzék**? Kicsi, nagy? **Jókora!**

Akkor most gyorsan meg is kell írjam a cikket, mert 15-e előtt be kell adjam. Ma már 20-a! „**Mikor** küldöd már az írásodat, Zsuzsi?” – kérdi a szerkesztő. „Most. Ma már küldöm.” „**Jókor!** Még időben vagy.”

Próbálok betartani a határidőt, a **jóindulat** megvan. **Jóindulat**. Gyönyörű. Az indulat tulajdonképpen hirtelen gerjedt harag, düh. De ha azt mondom, hogy **jóindulat**, rögtön világos a kép, a jóra való törekvés, igyekezetről van szó. Minden egyes szónak értelme van, és ha összetesszük, beugrik egy új fogalom, teljesen világos, nem kell szótár, csak **józan** ész. Figyeljük meg: János **jószívű** ember! Ráadásul olyan **jóképű**. Ez is érdekes, hogy magyarul arc, az a kép. Hát persze. Általában az arcunk van egy képen. Ha fényképezünk, az arcokat állítjuk be. Kép vagy arc. Tehát János a várva várt királyfi, minden nő álma: **jószívű, jóképű** és még ráadásul **jópofa**. **Jópofa** mert érdekes, mulatságos, mókás ember, tetszetős. Sőt, **jófejű**. Igen, jófejű, vág az esze, értelmes. De más jó tulajdonsága is van: **jólelkű**, mindig megértő, mindig segítőkész. És ami nem kevésbé fontos, **jómódú**, nagyon jó anyagi helyzetben van. János az ideális férfi. **Jólétet** biztosít, anyagi és lelki **jólétet**. Szeret enni, mindent szeret, bármit főzöl neki, azt

jóízűen elfogyasztja! A konyha sem lesz gond az asszonynak. Ráadásul mindig **jókedvű**. **Jókat** lehet vele szórakozni. De ennél több is van: mindig becsületesen jár el, és mindenkiről csak jót gondol, **jóhiszemű, jóakarátú**. Ezek is micsoda kifejezések.... Jót hisz az emberekről. Jót akar.

Mi mást mondhatunk Jánosról? Van **jósága**, de nincs **jószága**, városi ember, szép lakásban él a belvárosban a tizedik emeleten, nincsen lova sem szarvasmarhája. Viszont van **jósága**, szeretetből fakadó **jóindulata**. János csodás. Tudom a kinézés nem a legfontosabb, de hozzá kell fűzzem, János nem csak jóképű, hanem **jóvágású** férfi, szabályos termetű. És mivel konditerembe is jár, hát **jókötésű**, izmos és erős.

Amikor dönteni kell, higgadt, megfontolt ember, nem esik szélsőségekbe, **józan** valaki. Szereti a pálinkát, de nem viszi túlzásba, a kocsmából mindig **józanon** tér haza. Minden anya ilyen vöről álmodik, **jóváhagná** a házasságkötést, csak kerülne már elő ez a híres nevezetes János. **Jómagam** is jóváhagynám.

Lehet más nyelven a „jó” szócskával ennyi mindent kifejezni? **Jó** dolog a magyar nyelv! Gazdag világ! És így a Hírmondó **jóvoltából**, talán ez a cikk is megjelenik. Hálás köszönet,

Reményik Sándor:
Jóakarát

„Én jót akartam, – s minden rosszra vált...”

Van-e szörnyűbb szó, szörnyűbb tördöfés;
Mellyel a szív magának ad halált,
S önnön hajába markol szaggatón
A kétségbeesés?!

„Én jót akartam.

Zephirt vetettem, – és vihart arattam. –
Szóltam a földnek: gyorsabban forogj! –
S megindult alattam,
Mint a horkanó paripa, vadul.
Egy téglá nem tetszett a templomfalban,

Megmozgattam, – s a templom összedőlt.
Én jót akartam.

”Mikor eljő az ítéletnek napja,
A végső nap,
S a maga jussát minden szív kikapja,
Mikor a Bíró rátekint merőn:
Egyensúlyozni bűnök tonnasúlyát,
Egy hópehely a másik serpenyőn,
Lángtengerek közt keskeny tejfolyó.
Kárhozat-földjén üdvösség-barázda:
Jóakarát – elég lesz ez a szó?...”

A ZIK-BE JÁRNI

Július 4-én az első félév felméréjét írta meg minden ZIK diák. A „Miért szeretek a ZIK-be járni?” kérdésre, a Cseresznye csoport egyik 13 éves tagja ekképpen válaszolt:

„Szeretek ide járni a ZIK-be, mert szeretek az itteni barátaimmal lenni és ezen kívül azért, mert úgy érzem, hogy itt jól tanulok magyart. Azért is, mert a tanárok jó kedvvel jönnek ide tanítani.

Nagyon szeretek ide jönni, akármennyire is korán kell kelnem. Ugy érzem, hogyha nem jönnék ide, akkor nem tudnám olyan jól a nyelvet.

Nagyon jó ez az ösztöndíj program, mert a gyerekeknek van egy esélyük, hogy Magyarországra utazzanak, és hogy ott tanuljanak a magyar iskolában.”

Egy-egy ilyen válasz a legnagyobb ajándék számunkra. Örömmel a BAH olvasóival is meg szeretnénk osztani.

A ZIK Iskola Bizottsága

A HIHETETLEN ZSIGMONDY CSALÁD

Sámuel polihisztor evangélikus pap őstől a Nobel díjas Richárdig.

Zsigmondy Sámuel (Pilis, 1788-Pozsony, 1833) a wittenbergi egyetemen tanult, letette papi vizsgáját, a pozsonyi evangélikus líceum tanára lett, ahol logikát, metafizikát, észjogot, görög és héber nyelvet, retorikát, poétikát, etikát, statisztikát és magyar történelmet tanított. Tanítványai között volt 1835-től a tizenéves **Jókai Mór** is.

Sámuel és Fábry Friderika fia, **Zsigmondy Adolf** (Pozsony, 1816 - Bécs, 1880) Komáromban kezdte iskoláját, ahol Jókai Mórénál lakott. Középiskoláit Pozsonyban fejezte be, azután a pesti egyetemen, majd Bécsben volt az orvosi fakultás hallgatója. 1848-ban a leopoldstadti fegyház főorvosa lett, 1856-ban pedig áthelyezték a császári és királyi közpórházba főorvosnak. Igen jeles fogorvos is volt, a fogászat tanára a bécsi egyetemen, sok sebészeti műszer feltalálója.

Sámuel másik híres fia **Zsigmondy Vilmos** bányamérnök volt (Pozsony, 1821 – Budapest, 1888), a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a magyarországi artézi kutak fúrásának kialakítója és elterjesztője. A szabadságharc alatt Resicán irányította a magyar kormány ágyú-, kard-, szurony- és bombagyártását, amelyért 1849-ben az osztrák kormány börtönfogságra ítélte. Legjelentősebb alkotása a városligeti 970 méter mély artézi kút fúrása, Európa akkor legmélyebb artézi kútja. 1873-ban a bécsi világiállítás, majd ezt követően az 1878-as párizsi világiállítás egyik rendezőjévé nevezték ki, 1875-ben tagja lett a fővárosi közgyűlésnek és a Közmunkatanácsnak. Nagy mértékben neki köszönhető a fővárosi vízvezetékrendszer megépítése.

Zsigmondy Adolf felesége, a Martonvásáron született **Szokmáry Irma**, sikeres költőként működött. Házasságukból négy fiú született:

Ottó, egy neves fogorvos, **Emil** (Bécs, 1861-Meije, Dauphiné-Alpok, 1885) orvos és hegymászó, **Károly** egy hírneves matematikus, akiről egy fontos matematikai elv van elnevezve és a Nobel díjas **Richárd** (Bécs, 1865-Göttingen, 1929). **Emil** alig 24 évesen, 1885-ben halt meg az Alpokban, a Pic de la Meije megmászása közben, kötélszakadás következtében. Ez a rövid élet elég volt neki arra, hogy megszerezzen egy orvosi diplomát, megmásszon számos csúcst, közülük sokat elsőként, és megírjon több könyvet, melyek közül az „Alpok veszélyei” a mai napig hasznosan forgatható hegymászó szakirodalom, eddig 11 kiadást ért meg három nyelven. Rengeteg földrajzi helyet neveztek el róla, többek között: Zsigmondykopf (Hochalmspitze-csoport), Zsigmondy-csúcs (Zillertal: 3085 m), Zsigmondy-gerinc (Sexteni Dolomitok) és Zsigmondy-gleccser (Új-Zéland).

A család leghíresebb tagja persze **Richárd**, aki Bécsben és Münchenben tanult elektrokémiát és szerves kémiát. Alapvető eredményeket ért el kolloidkémiaiában, elkészítette az ultramikroszkópot, amellyel döntő fontosságú megállapításokat tett, már mint a göttingeni egyetem professzora. 1925-ben kapott kémiában **Nobel díjat** „A kolloid oldatok heterogén voltának megmutatásáért”, ami azóta alapvető jelentőségű lett a modern kolloidkémiaiában. Feltalálta a membránszűrőt (1918) és az ultraszűrőt is (1929), melyen baktérium nagyságú részecskéket lehetett egymástól elválasztani. A Holdon kráter őrzi emlékét. Ausztriában született magyar szülőktől, kiválóan beszélt magyarul, mindkét nemzet mint híres fiát tartja magáénak.

Külföldi Magyar Cserkészszövetség - Hungarian Scout Association in Exteris

Jubitábor - 2015. augusztus 6-16.

Sík Sándor Cserkészpark: Fillmore, NY USA

RÁKÓCZIRA EMLÉKEZNEK A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZEK
Közel 700 cserkészt várnak az idei Jubileumi Nagytáborba

MORRIS PLAINS, NEW JERSEY, USA, 2015. július 1. – Idén, augusztus 6. és 16. között, közel 700 magyar cserkész vesz részt a Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ) öt évente megrendezésre kerülő Jubileumi Nagytáboron, a Fillmore, New York-ban található Sík Sándor Cserkészparkban. Az idei év két fontos évfordulót is jelez: az 1910-ben alapított magyar cserkészetet 105. évfordulóját, illetve a kommunista kormány által betiltott Szövetség külföldi újjáalakulásának 70. évfordulóját.

A magyar cserkészek nagyrészt az Egyesült Államokból és Kanadából érkeznek, de jönnek Ausztráliából, Argentínából, Brazíliából, Németországból, valamint a Kárpát-medencéből: Kárpátaljáról, Erdélyből, Felvidékről, Vajdaságból és persze Magyarországról is. Említésre méltó, hogy az újonnan alakuló magyar kolóniákból is érkeznek majd cserkészek Sarasota, Floridából; Las Vegas, Nevadából; és Portland, Oregonból.

Az idei tábor keretmeséje Mikszáth Kálmán 'A két koldusdiák' című regénye. A Jubitábor célja egy táborozás, amelynek során a résztvevők más városokban és más földrészekén élő magyar cserkészekkel ismerkedhetnek, átérezve II. Rákóczi Ferenc korszakának főbb jellemzőit: a falusi életet, a török hódoltság elmúltával érzett szabadságvágyat, a szolgálatot és a nemzeti tudat építését.

Argentín kontingens Fillmoreban. Usa és Kanada után Argentína volt a 3. ország létszámban.

VISITA A SANTA FE

Mi cercanía con las máximas autoridades de la Provincia de Santa Fe y como Secretaria General del Cuerpo Consular hacen que la presencia de Hungría sea cada vez más significativa en esta Provincia.

Es así que el 15 de mayo he visitado las familias húngaras de la ciudad de Santa Fe. Que esto haya sido posible es muy alentador tanto para quienes allí viven como para este Consulado.

Santa Fe. Adjunto una foto de esta segunda reunión.

En ambas visitas también se comentaron temas consulares tales como ciudadanía, naturalización, documentación.

Hay familias que viven en localidades lejanas de la Provincia de Santa Fe y que no pudieron asistir: Flieg, Vince, Ormos, Fodor Arany, Birollo, Podrug, Szomor, húngaros que bien recuerdan a su patria. Esa lejanía favorece ese amor por Hungría, fuerza los lazos y mantiene las tradiciones.

(No me refiero en esta oportunidad a las familias de Rosario, lo hare en otra oportunidad)

Una tarea importante es la búsqueda de residentes en Santa fe de familiares que escriben desde Europa. Esta investigación a veces llega a buen término, ya sea por el encuentro con vida de sus familiares o la búsqueda de sus descendientes.

Un cordial saludo desde Rosario, provincia de Santa Fe.

Ádám Rózsa

Tiszteletbeli konzul

Tuve la oportunidad de confraternizar con varios grupos y he vivido emociones muy intensas. Se produjo un emotivo encuentro con "Las Chicas" (Csiszár, Mihalik, Simoncini Vida, Vogel, Mezzey, Tancos, Agüero y otras) que me recibieron en medio de banderas húngaras desplegadas con masitas caseras hechas con nueces traídas de Hungría, con sus sueños y deseos, con los recuerdos de las ciudades natales, anécdotas y cantos tradicionales. Me sorprendieron por su dedicación al estudio del idioma húngaro: ya lo hablan en forma fluida tanto aquellas que no lo recordaban, como aquellas que lo están aprendiendo. Esta tarea que encararon transpira el cariño por recuperar y mantener el idioma y los lazos con Hungría.

A continuación me llevaron hasta la casa de Zoltan Horogh adonde estaban sus familiares de Santa Fe y de la ciudad de Córdoba. Se encontraban también las familias Becske, Tarafás, Csiszár, Homorult, Bakos y varios jóvenes con quienes compartí egy megható pillanat (un momento conmovedor) al cantar con entusiasmo el Himno Húngaro. Compartimos un copioso té, con ricas pastelerías caseras. Conversamos con emoción acerca de las ciudades y pueblos natales de cada familia y me fueron presentando a quienes no conocía personalmente. El Sr. Horogh se caracteriza por averiguar la presencia en Argentina de húngaros que pasan por este país y los recibe con afecto con el grupo húngaro de

Estimados amigos

Quiero compartir con ustedes esta linda noticia. Hace tres semanas fui elegida, en calidad de Cónsul Honoraria de Hungría, mujer destacada de la ciudad junto con otro grupo de personas.

Ya hace cinco años fui galardonada por la Asociación Mundial de Empresarias por mi trayectoria académica, mi labor en la colonia húngara de Santa Fe y como Cónsul de Hungría.

Como ven Hungría está presente en esta Provincia de Santa Fe a través del Consulado.

Cordiales saludos para todos

Ádám Rózsa

Tiszteletbeli Konzul

lobogott? Ismét a véletlen segített, nem is akármilyen, díjnyertes!

A Klub többfunkciós termében könyvválogatás, napi rendszerességgel magyar órák és heti két alkalommal, késő délután rendezői képzés folyik. Rafael Escolar rendező úr -2014-ben egy New Yorkban rendezett filmes versenyen Adagio filmjével díjat nyert - fantáziáját felkel-tették a könyvek, a táblán felejtett ismeretlen szövegek. Ő szervezte meg, hívta fel a cordobai tv-sek figyelmét a magyar közösségre.

Hogyan, miként tette? Egyelőre nem tudni, minden olyan gyorsan történt: július 21-én csak annyi volt tudható, a zászló megérkezett. Másnap délután telefonos üzenet: 2015. július 23-án reggel 9-kor a Klubban találkozunk. Csütörtökön délelőtt a Canal Diez riporterei eljöttek és riportot készítettek a klubtagság képviselőiben megjelentekkel. Rögtönzött történelem óra keretében **Filipánics Mihály** alelnök elmondta a zászló átvételének körülményeit, hol vette át, ki adományozta a zászlót. Lassanként kibontakozott a történet a magyarok több hullámban Argentínába érkezéséről, mi is volt a magyarságot sújtó két világháború, egy forradalom. A személyes, párszavas bemutatkozásor derült fény a jelenlévők és családjuk érdekes sorsára. Valamilyen köze a magyarsághoz még annak is volt, aki „csak” argentin: magyar felesége révén jött el. A ma már inkább csak nevében magyar állatorvos, **Koci Adrian** nagypapája volt a könyvadományozó alelnök. A Klub hagyományörzésének jó példája az elnökhelyettes úr kiváló paprikás csirkéje, akárhol is nevelkedett az a csirke, ízesítésének semmi hibája nincs, magyarsága tökéletes. Az egyik leglelkesebben magyart tanuló diák, **Bánati Dana** édesapja, a Klub jelenleg használatos épületének tervezője, itt élt néhány évet. Mennyi dicséret illeti argentin édesanyját, aki nemcsak maga tanult meg

kiválóan magyarul, hanem továbbadta „magyar” érzelmeit leányának is! A Magyarországon töltött rövidke idő megcáfolja tudásának mélysége, alaposága. Bármilyen megmozdulás van a klubban, ők jönnek. Így a zászló-fogadó-ünnepségen is itt voltak. **Filipánics Lili** elnök asszonynak kívánjuk, sikerüljön magyarul tanuló férjével-fiával együtt nagyszülei hazájába ellátogatni és Misi testvérével még sok ünnepi alkalmat megrendeznie! S legyen nagyon sok alkalma a Buenos Airesből ide költözött hajdani ZIK-es - cserkész, népi táncos **Lányi Mátyásnak** sok kalotaszegi legényest eltáncolnia! Még inkább kívánjuk, hogy e csütörtöki zene nélküli „legényes” rögtönzése, mely hatásában le nem írható, el nem mondható, sok cordobai ifjúban keltse fel a magyar néptánc iránti érdeklődést!

A táncos Lányi Mátyás - míg a riportereket várja

Sajnálhatjuk, hogy váratlanul, délutánról másnap délelőttre rögtönözve csak néhány ember és nem az ünnepi az alkalmakkor a „Córdoba, la docta” magyarságát képviselő nagyobb „tömeg” tudott megjelenni.

A CÓRDOBA-I MAGYAR KÖR ZÁSZLÓÜNNEPE

Nagy nap volt 2015. július 23-a Magyar Kör életében. Riporterek látogatták meg a helyi tv képviselőjében.

Előzménye **Dr. Kövér Lászlónak**, a Magyar Országgyűlés elnökének ez év májusában Buenos Airesbe tett látogatása volt. A Córdoba-i Magyar Kört elnök asszonya, **Filipánics Liliana** képviselte és ő egy magyar nemzeti zászlót kért. Ígéretet kapott kérésének teljesítésére. A véletlenek ügyes megszervezése folytán Magyarországon tartózkodó testvére, **Mihály**, az alelnök, át is vehette a magyar Parlamentben, díszdobozban Dr. Kövér László adományozó levelével egyetemben.

Dr. Kövér László adományozó levele

fogadtatása, melyet a Magyar Országgyűlés elnöke adományoz és a magyar Parlamenten

Okos telefonon jöttek a képek. A klubban elkezdődött a tanakodás, milyen lesz, hová lehet tenni, milyen egy olyan zászlónak a méltó

RECORDANDO AL CARDENAL JÓZSEF MINDSZENTY

Június 11-én, a Mindszentyum meghívására, kolóniánk nagyra becsült tagja, Francisconé, Balthazár Márta előadására siettünk. Előadásának címe: „RECORDANDO al CARDENAL JÓZSEF MINDSZENTY”

Márta, férje segítségével egy kitűnő hirdető táblát, újság cikkekkkel, fényképekkel, levelekkel rakott össze, és állított a falhoz. Jól működő mikrofonnal, állva, mindenki által hallható és érthető tempóban olvasta fel spanyolul, a 16 oldalas, kitűnő beszédét.

Márta barátnőnk egy nehéz feladatra vállalkozott. Nem a magyar ifjúságnak, hanem argentin felnőttekkel kellett ismertetnie közel egy század magyar történelmét, földrajzi helyzetét, politikáját, szabadságért harcoló civil, katonai és egyházi mártírjait. Még mi, külföldön élő magyarok sem ismerjük pontosan Mindszenty bíboros hitvalló hősies életét.

Előadónk bevezető szavaiban először is bemutatkozott. Balthazár Márta a II. Világháború vége felé született, Magyarországon. 11 éves koráig Felsőgödön, Budapest közelében élt és járt elemi iskolába a 7-ik osztályig. 1956-ban a Forradalom után, szüleivel és két öccsével elmenekült Venezuelába, ahol Caracasban találtak új otthonra. Életpályának az elektromérnököt választotta és ennek doktori diplomáját 1972-ben, az állami Központi Egyetemen szerezte meg. Mint villany-mérnök az állami teleföntársaságnál képezte magát tovább, onnan pedig a fejlődő „Gerencia y desarrollo” szakosztályon, a hírszerzés és kommunikáció lehetőségét, drótnélküli, rövidhullám alapon folytatta. Ezen az újító osztályon 7 évig dolgozott és emelkedett egészen igazgatói beosztásig. Ez alatt számos külföldi tanulmányúton és kongresszuson vett részt. Mikor Japánban volt kiküldetésen, megismerkedett egy argentin fiatal elektromérnökkel, Eduardoval, akivel 2007-ben

Venezuelából ideköltözött Argentínába. Mivel vezetőneve Francisco, mindannyian „Pancho”-nak becézzük.

Azért választotta Mindszenty József bíboros előadása témájául, mert személyes kapcsolata volt vele. Ő, jóllehet gyermekkorában hagyta el Magyarországot, de 1956-ban nyomot hagyott emlékeiben a Hercegprímás kálváriája.

1944. március 19-én, amikor a németek megszállták hazánkat, a háború már el volt veszve. Az orosz csapatok már Debrecen körül álltak. Ebben a zavaros pár hónapban a németek unszolására több vidéki városból kezdtek elhurcolni a zsidókat. Horthy, a Lakatos kormány pár hónapos vitézkedése alatt, a budapesti zsidók megmentésére a csendőrséggel leállította. Október végén a kilátástalan helyzetben, a kormányzó fegyverletételre hívta fel a katonákat. Ekkor ragadta meg Szalasi, nyilas pártvezér a hatalmat, aki elsősorban a katonákkal, folytatni akarta a harcot. Mérgét pedig a gettóban őrzött szerencsétlen zsidókon töltötte ki. Mindszentyvel, több egyházi eminencia levélben tiltakozott a felesleges és kegyetlen emberáldozatok miatt. Ennek a levélnek megtorlására, főpapunkat, Sopronkőhidán börtönbe zárták. 1945 elején szabadultak ki, amikor a német hadsereg és a még élve harcoló magyar katonák, elhagyták határainkat.

1945 májusában a háború befejeződött. A négy győztes nagyhatalom az élve maradt magyar katonákat fogolytáborokban tartotta, ahonnan hónapokig tartó sýnylödés után hazaparancsolták őket. Magyarországon, az első

szabad választáson, a kisgazdapártbeli Nagy Imre lett az elnök.

A veszprémi püspököt, Mindszenty Józsefet, Pacelli XII. Pius pápa **1945. szeptember 8-án**, esztergomi érsekké, hercegprímássá szentelte. Az egyre inkább balra húzó kormány kommunista miniszterei a katolikus egyházat, a vallásszabadságot és birtokosokat fenyegette. Mindszenty nyíltan támadta őket, és követelte a szólás- és vallásszabadságot.

1948. karácsony másnapján, egy kemény téli éjjel, elfogták és letartóztatták Mindszentyt. Hónapokig tartó kínzás, megalázás, vesztegetés után, végül kényszer alatt vallott. **1949-ben halálra, majd életfogytiglani börtönre ítélték. 1956-ban a forradalom első siker** mámorában, szónoklatával hívta a nyugati világot segítségül. A Forradalom leverése után az **Északamerikai követségen kapott menedéket, ahol 15 évig élt önkéntes fogságban.**

A világ közben változott. A nyugati nagyhatalmak rájöttek, hogy talán nem kellett volna egész Kelet Európát az orosz kommunistáknak adni. Elkezdődött a „hidegháború” tanácskozás az egyház és a világiak között. Mindszenty érseket János pápa hívta a Vatikán védő szárnya alá, de ő, mint élő felkiáltójel, nem akart egy ateista, kommunista bandával egyezkedni. Végül VI Pál pápa kérésére, lemondott érseki, helytartói állásáról és a békülés jegyében, a Pápa új érseket szentelt fel Esztergomban. Mindszenty bíboros szomorúan és csalódva, **1971-ben elhagyta hazáját és Rómába költözött, a Vatikánba**, ahonnan a magyar közösségeket hittel és ékes szóval a fennmaradásra biztatott.

Most, ennek az előadásnak a végén, ami bennem is sok élményt elevenített fel, látom, hogy Mártának ennél sokkal több személyes élménye is volt, mert ezzel a rendkívüli, Istentől elhivatott, szent emberrel Venezuelában

Az előadó Francisconé Balthazár Márta

találkozott, vele beszélt és imádkozott.

1975 áprilisában, 83 évvel a vallán, Dél-Amerikába tervezett látogatásának első megállója Venezuela volt. 11 napi látogatása alatt, az ország legfontosabb egyházi és világi személyiségek fogadták, hallgatták bölcs tanácsait, a magyar közösség teljes részvételével. A caracasi Katedrálisban tartott szentmisét, gyermekeket keresztelt és bérmált. A magyarok egyesületében, Lajos Key híres festő egy álló, életnagyságú portrét festett Mindszenty bíborosról és Dömötör atyáról. Elutazása előtt, itt írta meg és küldte el minden délamerikai magyar keresztény gyülekezetnek intelmeit és felszólítását a magyarság fennmaradás és túlélés megerősítése érdekében.

A falon elrendezett foto-kiállításon láthattuk és olvashattuk ezeknek az eseményeknek a bizonyítékát, kinyomtatott igazolását. A magyar anyáknak szóló körleve, melyben kéri őket, hogy olvassanak és imádkozzanak gyermekeikkel

magyarul, a mai napig aktuális. (Szeretném legközelebbi számunkban szkennolva lehozni)

operációt túlélte, az orvosok mégsem tudták megmenteni.

Caracasból Mindszenty József egyenesen utolsó lakhelyére, Bécsbe repült vissza. Párizsba és Skandináviába tervezte következő útjait, de váratlanul kórházba kellett szállítani, és bár az

1975. május 6-án halt meg. Saját kívánságára május 15-én, Máriazellben, Ausztria leghíresebb zarándokhelyén temették el.

ARGENTIN HONPOLGÁR IZGUL

Világjáró hivatásos utazási ügynök múltam tapasztalatával, merem állítani, hogy olyan szép kék ég és jó klíma, mint Argentínában **sehol a világon nem található.** Ezen felül, a benszülött argentin olyan szívélyesen fogadta és fogadja a bevándorló európaiakat, mint sehol a nyugati világban.

65 esztendeje élek és dolgozom közöttük és szeretem befogadó hazámat. Sorsa meg jövője nem közömbös sem számomra, sem az argentinai magyar leszármazott olvasóim számára. Gyermekeink itt élnek. Itt szaporodtunk el.

sok ellenséget szül. Ismerjük, hogy egy szabadon választott új kormány érdekében az ellenzéki pártoknak össze kellene állni. A pártok közül csak az vehet részt a decemberi elnökválasztáson, amelyik most, július 5-én többséggel kerül be a parlamentbe.

Vasárnap, július 5-én minden 16 évestől 65 éves korú állampolgárnak kötelező választási joga van. A volt peronistákból alakult Kirchner-kormány immár 12 éve van a hatalmon. Özvegy Cristina Kirchner, 2016-ig, vagy inkább élete végéig akarja kiharcolni. Az egyeduralom veszedelmes és nagyon

Kettős állampolgárságú honfitársaimnak, ebben a hónapban ez lesz a legfontosabb hír. Ennek az eredményét nem a hírmondóból tudjuk majd meg, hanem a televízió képernyője előtt, késő estig ülve, vagy hajnalig izgulva. Ez még egy futballmérkőzésnél is izgalmasabb.

A Buenos Aires-i Hírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni. A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosaireshirmondo@gmail.com. Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

RÖVIDHÍR

LIC. CLAUDIO AVRUIJ KITÜNTETÉSE

2015. július 13-án, vasárnap, az AMISZ képviseletében Szabó Évával együtt részt vettünk Lic. Claudio Avruj (Secretario de Derechos Humanos y Pluralismo Cultural del Gobierno de la Ciudad Autónoma de Buenos Aires) kitüntetési ünnepségén, melyet a Federación Argentina de Colectividades szervezett.

A szervezet nevében több ember is köszönetet mondott Claudionak a 8 éves kitartó munkásságáért és még egy kis filmet is vetítettek, mely ezt az időszakot örökíti meg. Magyarország mellett sok más ország (Japán, Bolívia, Oroszország, Szlovákia, Montenegró, Brazília, stb.) képviseltette magát a jeles eseményen.

Az estét egy brazil capoeira bemutató, két énekes kiváló produkciója, majd egy állófogadás zárta.

Lugosi Anna

Tisztelt szerkesztőség,

Kissi Miklós vagyok. Kassán (Szlovákia) élek.

Szeretném összehozni a családfánkat. Édesapám (már megboldogult id. Kissi Miklós) egyik nővére (akkori neve Kissi (Kisi?) Júlia, 1903-ban született) évtizedekkel ezelőtt emigrált Argentínába, Szirénfalváról (szlovákiai kicsi falucska). Sajnos a férjezett nevét nem ismerem. Állítólag nagy baromfifarmjuk volt. Később emigrált édesapám egyik fivére (Kissi (Kisi?) István is, szintén Argentínába. Az ő sorsa a hírek szerint tragikusan végződött. A kapcsolatok a nagynénémmel nagyon régen megszakadtak.

Azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy ha tudnának-e ajánlani valamilyen szerveztet, kapcsolatot, amelyen keresztül tovább tudnék kutatni a még élő családtagok után.

Megértésüket és tanácsukat előre is köszönöm.

Maradok tisztelettel,

Kissi Miklós, Kassáról

MEGEMLÉKEZÉS EGY SZERETETT BARÁTNŐRŐL LISEL LEHMANNRÓL.

A Hírmondó utolsó, júniusi számában bizonyára olvastátok honfitársunk és barátunk Székásy Miklós gyászjelentését, felesége született, Lisel Lehmann elhunytáról. Rövid hír, amit vasárnap május 17-e reggeltől még pár napig, a La Naciónban sokan, főleg az argentin, német és európai társadalomhoz tartozó baráti körük, már elolvastott.

Mi magyar munkatársai és barátai szombat este, **május 16-án**, balsejtelmeinket leküzdve, a Mindszentynumban vacsoráztunk és hallgattuk a szép Lehár Ferenc és Kálmán Imre operett áriákat. A sors iróniája vagy a jó Isten rendezése, hogy amíg mi lelkesen tapsoltunk a hangversenynek, színjátéknak, addig az Ars Hungarica (a magyar zene és kultúra) Intézmény alapítója és 12 év óta elnöke, tőlünk pár háztömbre, egy kórházban, sírva, anyagi felesége szemét csukja be.

teljesen összeszedte magát. Férje az elmúlt hetekben, említette ugyan az AMISZ gyűléseken, hogy felesége újabb kezeléssel gyengélkedik, és új gyógyszereket kap, de hogy ilyen gyorsan és váratlanul végez vele betegsége, még gondolni sem mertük. **Hétfőn, 18-án, 10 órakor megrendülve találkoztunk a Chacarita temető kápolnájában**, ahol a Krisztus Keresztje Evangélikus gyülekezet lelkésznökjével imádkoztunk és adtunk hálát Istennek, hogy egy

Miklós és Lisi

Lisi ezelőtt öt évvel egy súlyos operáció szerencsésen esett át, de többszörös utókezeléssel és szerető ápolással lassan

ilyen feleséget, anyát, nagymamát, barátot adott nekünk.

A magyar kolónia életébe meglelt korban, sikeres pályájuk vége felé léptek be. Gyermekkorukban szüleikkel vándoroltak Argentínába és természetesen itt jártak iskolába, egyetemre, és kezdtek el dolgozni. Jól tudjuk, hogy az ember életre szóló barátságot serdülőkorában, fiatalkorában köt, olyanokkal, akikkel együtt nőtt fel. Lisel Lehmann (barátoknak Lisi) Augsburgban született és 7 hónapos korában érkezett Buenos Airesbe, ahol textilmérnök apja, az akkor megnyílt Sudamtex vállalatnál lett nyugdíjazásáig igazgató. Gyermekük Lisi növekedett és 6 éves korában természetesen az akkor már híres Pestalozzi német-spanyol iskolába írták be.

Az elemi után, jeles kereskedelmi érettségi bizonyítvánnyal, azonnal elkezdett dolgozni, mint 3 nyelvű (spanyol-német-angol) titkárnő, magas színvonalú export vállalatok igazgatói mellett. Argentínában, az 1950-es években jó családból való „úri lányok” (vagy asszonyok, mint én, azokban az években) nem mentek el dolgozni. Lisi régimódi német neveléssel, mint szorgalmas, kötelességtudó, ambiciózus gyermek, nem restelt dolgozni. Ezzel a neveléssel és alaptermészettel viszont először is férjhez ment első szerelméhez, Székásy Miklóshoz, akivel még középiskolás korában, egy házibulin, közös barátok házában

ismerkedett meg. Pár év valódi jegyesség után, 1957. május 28-án a San Patricio templomban esküdtek egymásnak örök hűséget. (Tehát 2 év híján, most 60 éves házások lennének) Milyen más világ! Lisi és Miklós is, közös erővel folytatták tanulmányukat, dolgoztak, félretettek és építették a jövőt. Lisi csak harmadik gyermeke születése után mondott fel jól fizetett állásáról. Már említett szorgalmas és jóságos természetével tovább is dolgozott 15 éven keresztül, mint a Caritas önkéntes ápolónője, a Rivadavia kórház szülészeti osztályán.

Székásy Miklós, a kémia doktora, a 70-80-as években teljes gőzzel a Veresit vállalatnál dolgozott és csak, amikor az megszűnt és Magyarországon a rendszerváltás után egy demokratikus világ kezdődött, ugrott be, mint egy ejtőernyős, ugyancsak lelkes gőzzel, a magyar kolónia életébe. Eleinte a férfiak „Csütörtökös” asztaltársaságába, majd a magyar énekkar, zene és kultúra terjesztésébe, tudományos előadásai a Szent László iskolai Irodalmi Kör rendezvényeibe. Felesége, Lisi minden magyar rendezvényen mosolyogva, kedvesen mellette állt, buzdította és segítette. Szerencsémre én fiatal korom óta ismertem és csodáltam ezt a rendkívül kedves, szép fiatal házaspárt. Hiszem, hogy Lisi a jó Isten közelében, mint védangyalunk imádkozik értünk.

Buenos @ires-i Hírmondó
Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A Buenos @ires-i Hírmondóban (BAH) közölt cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Az egyéni tudósítások eredetiségéért és a szerzői jogi törvényi előírásokért (plágium) felelősséget nem vállalunk. A tudósítások szerkesztésének és nyelvhelyességének ellenőrzésének jogát fenntartjuk, a szerző erről külön értesítést nem kap. Tudósítást kizárólag elektronikus formában (e-mail) tudunk fogadni. A beérkezett írások szerzői jogai – a név feltüntetése mellett – a BAH-ra szállnak. Havonta megjelenő elektronikus hírlevél. Lapzárta minden hónap 15-én. Cikkeiket kérjük Wordben beküldeni szíveskedjenek, maximum 350 szó terjedelemben. Cikkenként két fényképet fogadunk.

Főszerkesztő: Gröber Lisa. Lektor: Zaha Alexandra.

Elérhetőség: buenosairesihirmondo@gmail.com

Minden jog fenntartva! Buenos Aires, 2015.